

MD1111

Tyto doplňkové kotoučky obsahují 4 pohádky po 8 snímcích. V kotoučcích číslo jedna jde o pohádky O třech prasátkách, O červené Karkulce, O lišce a kocourovi a Ošklivé káčátko.

První pohádka vypráví O třech prasátkách:

Žila byla tři prasátka, která se vypravila do světa. Chtěla si postavit přístřeší, a tak se dala do práce. Nejprve postavila dům ze slámy, jenže okolo šel zlý vlk a jeho mocným dechem domeček zboural. Prasátka byla zdrcená, ale nedala se odradit. Postavila domeček ze dřeva. Jenže vlk se zase objevil a srub jim zboural. Prasátka byla zase smutná, ale pořád se nevzdávala. Jedno z nich přišlo na skvělý nápad: Postavíme domeček z cibulí! A tak se dala do stavění. Když domeček dostavila, zlý vlk procházel kolem se zlými úmysly. Snažil se o zboření domečku, jenže neuspěl. Dům z cibulí vydržel. Prasátka se spikla a se zlým vlkem skoncovala.

Druhá pohádka je O červené Karkulce:

Bylo nebylo, v chaloupce, která byla na okraji lesa žila holčička Karkulka s maminkou. Nosila červený plášť, a tak získala přívlastek červená. Karkulčina babička v ten den slavila narozeniny, a tak jí maminka poslala k babičce, aby jí pogratalovala. Dostala košík plný dárku a vydala se na cestu. Jak tak šla lesem a obdivovala krásu, řekla si že si zkrátí cestu a půjde zkratkou. A to se jí stalo osudným, protože na této cestě Karkulka potkala zlého vlka. Chovala se k němu přátelsky, protože nevěděla, že je zlý. Pověděla mu o babiččiných narozeninách a dala mu kus salámu. Vlk byl bystrý, a tak nezapomněl a zkratkou doběhl do babiččina domečku na druhém konci lesa. Nevědicí Karkulka došla k domečku její babičky. Babička ležela v posteli a měla na sobě klobouk. Karkulka si s ní povídala, ale po chvíli se jí babička začala zdát nějaká odlišná než jindy. Ptala se jí proč máš tak velkou pusu? A babička odpověděla: Abych tě lépe slupla. Ještě že šel okolo chrabrý myslivec, který nezapomněl a chopil se situace. Přemohl vlka a rozpáral mu jeho přežrané břicho. Zachránil sněženou Karkulku i babičku a pohádka má dobrý konec.

Třetí pohádka je O lišce a kocourovi.

Po světě se pospolu potulovala dvě zvířátka. Lišák a Kocour. Povídali si a liška, která byla sebestředná a zaměřená jen na to, jak chytrá je, vychlubovačně řekla: Znáám stovky způsobů jak utéct naším společným nepřítelům psům. Kocour jí na to říká: Hm, já znám jen jeden jediný způsob, měla bys mi nějaký z nich povědět, ať jich znám víc. Liška jí na to panovačně řekla: Možná jednoho dne, až na to budu mít čas, tak tě naučím jeden z těch lebků. Právě v tu chvíli uslyšeli štěkání psů v dálce. Hlasitost štěkání se stupňovala a psi už byli v dohlednu. Kočka neváhala, našla nejbližší strom a vylezla na něj. Tam na ní nemohl ani nejhorší ze všech psů. Liška stála jako přikovaná, a tak na ní kocour volá: Toble je ten jediný způsob, co znám, který z těch, co znáš, použiješ ty? Liška si potichu sedla pod strom a začala přemýšlet o tom, jaký z způsobů použije. Jenže to se jí stalo osudným, před tím, než se stihla vůbec rozmyslet, k ní přiběhli psi. Zaútočili na ní a roztrhali jí na kusy. Z toho vyplývá, že jeden jednoduchý způsob může fungovat lépe než stovky

nepromyšlených a složitých

Poslední, čtvrtá, pohádka je O ošklivém káčátku:

Žilo bylo jedno káčátko, které nebylo ostatním káčátkům podobné. Mělo jinou barvu než ostatní v hnízdě. Kvůli tomu se mu všichni posmívali a volali na něj: Ošklivé káčátko! Káčátko bylo smutné a rozhodlo se, že z hnízda odejde. Sbalilo si všechny svoje věci a odešlo do světa. Po chvíli potulování si všimlo, že u velké krásné labutě stojí tučet stejných, jako je on. Labuť si ho všimla a přijala ho jako vlastní. Z káčátka se vyklubala nádherná labuť. Ne vždy jsou věci takové, jak vypadají.